

JAN NILSSON

HEMSKHETER I LUR OCH PÅ HEDE

NÅGRA UTVALDA BROTT BEGÅNGNA
MELLAN ÅREN
1850 OCH 1900
I TANUMS HÄRAD BOHUSLÄN

Källmaterial

5 OLOFLIG BRÄNVINSFÖRSÄLJNING
BEGÅNGET: 1889 -- 1890
GÄRNINGSMAN: LUDVIG OLSSON, LURSTORP

Utdrag ur domboken från Bullarens Häradsrätt. Innehåller alla ingående handlingar i aktuella mål.

Själva protokollsanteckningarna i domboken har vit bakgrund.

Till protokollet bilagda handlingar har grå bakgrund.

Originalhandlingarna kan till vissa delar vara svåra att tyda. Dels kan det bero på bläckfläckar, bortrivet papper eller att inbindningen av domboken gjorts så att ena kanten av en handling blivit "osynlig". Renskrift av texterna har gjorts så långt det är möjligt. Där texten ej kunnat tolkats, har ett frågetecken angetts.

Varje protokoll eller handling inleds med ett id-nr, ex. (v278495.b12480.s2469). Detta nr är ett id som används av företaget ARKIV DIGITAL, när de katalogiserar och lägger ut materialet på internet. Du kan själv, med hjälp av detta id, söka fram aktuellt material på internet, men du måste då prenumerera på tjänsten. En sådan prenumeration kan lösas direkt på ARKIV DIGITALS hemsida.

Dessa rättegångar finns även beskrivna i boken "Hemskheter i Lur och på Hede" som gavs ut 2015 av Tanums Hembygdsförening. Boken sljs av föreningen.

Trevlig läsning

Jan Nilsson, författare

1890 den 3 April

v281257.b2250

Nr 78

Krlmn J A Hansson har å tjentens vägnar till tinget uttagit stämning å Handlanden Lundvig Olsson i Lurstorp med påstående efter orden "att lagligen ansvara för det han under sistlidet år olofligen utminuterat bränvin i sin handelsbod å Hästhem; och vid upprop af målet inställer sig sig, i åklagarens närvaro, sdn personligen. Sedan åklagaren yttrat, att åtalstiden afser de näst före denna dag förlutna två åren, förnekar sdn, att han i åtalade hänseendet låtit någon brottslighet komma sig till last.

Med anledning häraf anhåller åklagaren om vittnesförhör med inkallade båtsmannen Carl Johnsson och hustrun Emilia Carlsdotter under Hästhem, hvilka äro tillstädes och få, då jäf ej förekommer, aflägga ed, varnas för dess missbruk samt berätta vid särskilt förhör:

1o Johnsson: att vt icke känner till något, som kan lända till upplysning i målet.

2o Emilia Carlsdotter: att sdn hyser en handelslägenhet af vt i Hästhem. En dag i sistlidne December månad, efter hvad vt tror den 14 i samma månad, hade en hvar, som ville hafva bränvin, tecknat sig för viss myckenhet å en längd, liggande i ett vt tillhörigt rum, deri sdn har del. Längden var tillgänglig för en hvar, som ville derå skifva sitt namn. Pengar lades i enlighet med längden på ett bord der och hopsummerades derefter af någon, hvilken vt ej kan uppgifva. Denne lemnade penningarna till sdn. Två fat bränvin om 625 liter hade framkörts å vts gård samma dag och fördelades der, sedan penningarna lemnats till sdn. Under fördelningen låg längden på ett af faten. En hvar tillmätte sitt bränvin. Vt vet ej, hvem som dertill tillsläppt målkärl eller om sdn hade någon kännedom om längden. Sdn och hans hustru vistades emellertid på Hästhem ifrågavarande dag. Vt vet ej, hvem som underrättat de i "salningen" deltagande, om att fördelning den dagen skulle ske, och ej heller kan vt intyga, att sdn lånat bort bränvin eller försålt i mindre parti än vt omnämnt. Upprepat och vidkändt.

Vittnena, som uppgifva sig hafva hit 1 1/4 mil tillerkännas på begäran godtgörelse förskottsvis af allm. Medel med en krona 50 öre i traktamente för hvardera af två i vittnesärendet tillsatta dagar samt dessutom reseersättning enligt lagen den 4 Juni 1886.

Åklagaren anhåller om uppskof med målet för bevisnings förebringande.

Sdn fordrar ersättning me3d 5 kr för inställelsen samt 5 kr i protokolls- och utslagslösen.

Beslut

afsagt den 28 Maj 1890

Med bifall till åklagarens uppskofsanhållan utställes målet att härstädes vidare handläggas å tredje rättegångsdagen af nästa ting lagtima ting i häradet, då i åklagarens närvaro sdn vid vite af femton kronor åter skall vara tillstädes, åklagaren med erbjuden bevisning vara försedd.

Dombok flr laftima Sommartinget med Tanums härad

År - 1890.

År 1890 den 18 Juni och följande dagar förrättas af undertecknad, vice häradshöfding, på grund af Kongl Majts och Rikets Göta Hofrätts den 13 Juni 1890 meddelade förordnande, lagtima sommarting med Tanums härad på tingsstället i Hede, der-vid följande häradets nämndemän biträda, nämligen:

Häradsdomaren Hans Karolusson i Ljungbytorp, Otto Carlsson i Bodal, H P Andreasson i Unneberg, Martin Hansson i Hästum, Anton Olsson i Knäm, Johan Andreasson i Utby, Handlanden Ludvig Olsson i Lurstorp och August Olsson i Grebbestad.

...

1890 den 20 Juni**Nr 48**

Wid upprop för fortsatt handläggning af det från nästlidet ting under Nr 78 i Domboken antecknade till denna rättegångsdag hänskjutna mål emellan Krlmn J A Hansson, åklagare, samt Handlanden Ludvig Olsson i Lur-
storp, sdn, om ansvar för oloflig bränvinsförsäljning, inställa sig parterne personligen.

Som sdn fortfarande förnekar åtalet, anhåller åklagaren om vittnesförhör med inkallade Olof Alfred Andersson i Hästhem, hvilken får, då jäf ej förekommer, aflägga ed, varnas för dess missbruk och berättar: att vt sistlidet år till julen genom gossen Teodor Alexandersson från Hästhem, som medhade kär, köpte fem liter bränvin vid så kallad tappning å Hästhem, der sdn har sin handelslägenhet. Bränvinet kostade 75 öre litern. I sdns handelsbod der hade omkring 14 dagar före tappningen en längd legat å disken tillgänglig för en hvar att derå teckna viss myckenhet bränvin. Vt hade tecknat sig i längden för omnämnda fem liter bränvin, medan sdns handelsbiträde med namnet Selma uppehöll sig i boden. Vt hade af en tillfällighet fått se listan. Före vt hade många andra personer tecknat sig å densamma för viss myckenhet bränvin. Vt, som ej närvarit vid någon tappning, hade hört, att man fick köpa bränvin å Hästhem, då sådan skedde, men vet ej, hvem som försålt bränvinet.

Upprepadt och vidkändt.

Vt, som uppgifver sig hafva hit 1,3 mil, tillerkännes godtgörelse förskottsvis af allmänna medel med en r 50 öre i traktamente för en i vittnesärendet tillsatt dag samt dessutom reseersättning enligt lagen den 4 Juni 1886.

Sdn ingifver under anspråk på ersättning denna: "Uppgift etc--**Litt B**

Åklagaren begär uppskof med målet för att blifva i tillfälle deri såsom vittnen inkalla Båtsmannen Carl Jonsson och Alfred Jacobsson i Hästhem, hvilka för det närvarande vistades i Norge; men då sdn öfverllemnar i befintligt skick till afgörande, yrkar åklagaren att, derest hans uppskofsanhållan icke skulle bifallas, sdn måtte ådömas värjemålsed.

Sdn bestrider edgångsyrkandet, hvarefter tillsäges, att besked får afvaktas vid tingets slut.

Beslut**afsagdt den 30 September 1890**

Då åklagarens uppskofsanhållan icke lagligen kan afslås, uppskjuts målet till tredje rättegångsdagen af nästa lagtima ting i häradet, då i åklagarens närvaro sdn vid vite af femton kr åter skall sig infinna; åliggande det åklagaren att visa, att han till den dagen inkallat de vittnen, han vill hafva i målet hörda.

v281257.b3610

No 48 Litt B

Uppgift å mina kostnader i målet mot Kronolänsman Herr J A Hansson

1890

April 3

Wid vintertinget

Arvode för bevakning af målet vid Häradsrätten Kr 5-

Lösen för protokollet No 78 3:00

Arvode för des lösande 75ö

Juni 18

Wid sommartinget

För min inställelse vid Häradsrätten 5-

Lösen för blifvande 5:00

Summa Kr 18:75

Lurstop den 18 Juni 1890

Ludvig Olsson

v281257.b3920

Dombok för lagtima Hösteting med Tanums härad

År - 1890

År 1890 den 26 November och följande dagar förrättades af undertecknad, vice häradshöfding och t f Domare i orten, lagtima Hösteting med Tanums härad på tingsstället i Hede, dervid följande häradets nämndemän biträdde, nämligen: Häradsdomaren Hans Karolusson i Ljungbytorp, Otto Carlsson i Bodal, H P Andreasson i Unneberg, Martin Hansson i Hästum, Anton Olsson i Knäm, Johan Andreasson i Utby, Handlanden Ludvig Olsson i Lurstop och August Olsson i Grebbestad

.....

1890 den 28 November

v281257.b5330

No 48

Då för fortsatt handläggning uppropas det från nästlidet ting under No 48 i Domboken antecknade, till denne rättegångsdag hänskjutna mål mellan Krlmn J A Hansson, åkl samt Handlanden Ludvig Olsson i Lurstop, sdn, om ansvar för oloflig bränvinsförsäljning, inställa sig parterne personliogen.

Åklagaren begär vittnesförhör med hustrun Emilia Carlsdotter under Hästhem, Teodor Alexandersson från Hästhem och Bagaregesällen M. Andersson från Strömstad af hvilka Emilia Carlsdotter förut hörts på ed i målet.

Angående jäf mot vittnena anmärker sdn, att der ser ut som om M Andersson vore rörd af starka drycker; men som sdn på fråga ej nu vill styrka förhållandet, och Anderssons uppträdande inför Rn ej heller gifver vid handen, att han är rörd af starka drycker, samt jäf i öfrigt ej förekommer mot vittnena, erinras vt Emilia Carlsdotter om vigten af förut aflagd ed, men Andersson och Alexandersson få aflägga ed, varnas jemte Carlsdotter för dess missbruk, hvarefter vittnena vid särskilda förhör berätta:

1o Emilia Carlsdotter: att vt på aflagda eden fäster innehållet i sin förut aflagda, för vt nu ur protokollet åter upprepade berättelse, med tillägg att qvällen efter det omvittnande tappningen skall sdns handelsbiträde Selma Aronsdotter yttrat till sdns hustru, att Selma Aronsdotter sett de dervid använda målkärnen i sdns åkdon, hvartill sdns hustru svarade: "detta skulle du icke gjort, utan låtit någon annan göra det". Det vore mycket antagligt, att kärnen tillhörde sdn, då de sattes i hans åkdon, men vt vågar ej på eden intyga detta, ty vt var icke hemma, när kärnen kommo;

2o M Andersson: att vt många gånger under Januari och Februari månader år 1890 erhållit bränvin af sdn i mindre parti, såsom ett halft stop eller ett kvarter. (1/2 stop = 1 kvarter = 32,7 cl) Vt tillsade sålunda sdns mindreråriga barn, att vt ville hafva bränvin, och lemnade dem penningar, hvarefter barnen från föräldrahemmet i Lurstop tillhandahållit bränvin, men såg vt icke, till hvem de framlemnade penningarne. Sdns hustru hade kännedom om att vt genom barnen köpt bränvin, ty hon disputerade med vt om kvantiteten af det köpta. Vt hade icke direkt från sdn eller hans hustru fått köpa något bränvin, men vill vt minnas, att vt begärt få köpa bränvin af sdns hustru, dervid hon dock vägrat försälja något. Vt hade icke sett sdn försälja bränvin till någon i mindre

parti. Vid ett tillfälle före julen år 1889 hade så kallad tappning egt rum å Lurstorp. Derförut hade både sdn och hans hustru för kunder i boden derstädes tillkännagifvit, att tappning skulle ske. Sdn hade skrifvit rubriken till en längd, hvilken sedan utlagts i hans bageri å Lurstorp, der den var tillgänglig för en hvar till anteckning af viss myckenhet bränvin. Antagligen hade längden utlagts i boden af sdn hustru. Teckningen skedde samma dag som tappningen. Så många som köpte bränvin, tecknade sig å längden. Vt hade tecknat sig för en mindre myckenhet bränvin, men afstod den till förmån för en person, som tjenade i Buar, sedan sdns hustru på vts förfrågan tillkännagifvit, att vt sedermera kunde få bränvin af henne istället för det, som vt afstått. Penningar för tecknade bränvinet framlades å ett bord, der de mottogos och sammanräknades af vt jemte andra personer. Penningarna lemnades derpå i en summa till sdn å disken i boden, der han mottog dem, men minnes vt icke nu, hvem som lemnade dem. Sdns hustru uppehöll sig då jemväl i boden. Sdn sålde ej mindre än 250 liter på en gång. Före tappningen fingo de deri deltagande inomhus en sup och en så kallad halfva samt kaffe och bullar, hvarmed sdns pigor och hustru trakterade. Under tappningen låg längden å ett bränvinsfat. Tappningen verkställdes än af en, än af en annan. Hvar och en gick fram och tog sitt bränvin. Det tappades något öfver ett, kanske två fat bränvin. (1 fat = 4 ankare = 60 kannor = 157 liter). Dervid användes ett 5-liters- och ett 1-liters målkärl, som egdes af sdn, som tror vt, att någon af de tappande utan sdns vetskap tog kärlen. Sdn var icke tillstädes, medan tappningen pågick. Ej heller hans hustru var närvarande. Man hade tecknat sig för öfver 300 liter, antagligen för 500 eller kanske för 450 liter. Vid samma tid hade tappning jemväl skett på Hästhem, men vt vet ej ej detaljerna dervid. Samma målkärl användes i Hästhem som i Lurstorp; och

3o Oskar Teodor Alexandersson: att vt på eden fäster innehållet i en så lydande:
"Wittnesatest etc---**Litt A.**

Och intygar vt derutöfver, att vt vid omvittnade tillfället såg vt Andersson, men ej sdn. Då vt ankom hade tappningen ej börjat. Det tappande fingo till skänks kaffe och bränvin inne i kammaren. Vt fick sålunda en sup och kaffe. Det var en "tös", som serverade. Längden gick ur hand i hand. Hvilken som helst tillmätte bränvinet, dertill användes litersmål, men vt vet icke, hvem som egde dem. Vts fader hade köpt ett mindre parti bränvin, ej så mycket som ett halfankare. (1 ankare = 15 kannor = 39,25 liter). Vt vet, att ett fat tappades, och vill minnas, att det var två. Längden togs in i sdns kök och penningarne öfverräknades å ett bord, dit de lagts af kringstående personer. Detta skedde, efter det första fatet tappats, efter hvad vt tror. Något vidare har vt icke att intyga. Sedan åklagaren yrkat ansvar å sdn för oloflig bränvinsförsäljning jemväl å Lurstorp, förnekar sdn att han kungjort för sina kunder någon dag för tappning af bränvin; att tappning skett på Lurstorps eller Hästhem; och att de dervid använda målkärl tillhört honom eller att han vetat, att hans kärl dertill begagnats. Wittnesberättelserna upprepas ur protokollet och vidhållas af vittnena, som tillerkännas godtgörelse för inställelsen, vittnena Carlsdotter och Alexandersson, hvilka uppgifva sig hafva hit hvardera 1,4 mil, med 1 kr 50 öre i traktamente hvar för en i vittnesärendet tillsatt dag, och vt Andersson, som har 4,3 mil hit, med 1 kr 50 öre i traktamente för hvardera af två i vittnesärendet tillsatta dagar, förutom reseersättning till vittnena enligt lagen den 4 Juni 1886.

Åklagaren antyder, att åtminstone sådan bevisning förebragts i målet, att sdn må ådömas edgång derom, att han icke sjelf försålt eller genom sin hustru eller barn låtit försälja bränvin i mindre parti.

Sdn bestrider, att edgång kan honom i målet ådömas, och fordrar ersättning för sina utgifter enligt så lydande:
"Uppgifter å etc---**Litt B**

Sedan målet härmed öfverlemnats till afgörande, tillkännagifvas, att besked får afvaktas vid tingets slut.

Utslag

afsagdt den 30 Januari 1891

På grund af hvad i målet förekommit och då sanningen ej annorledes utletas kan, pröfvar Häradsrätten rättvist, i förmågo af 17 kap 29 § Rättegångsbalken, ålägga svaranden att, om han det förmår, vid Gud och Hans Heliga Evangelium svära och betyga: att han icke vid de af M. Andersson omvittnade tillfällen i Januari och Februari månader år 1890 sjelf eller med hans vetskap hans hustru emot betalning till samma vittne utlemnat eller låtit utlemna bränvin till myckenhet af ett halft stop eller ett kvarter, och att han ej heller för personer i sin hemort, hvilka inställt sig i hans handelsbod å Lurstorp, tillkännagifvit eller låtit tillkännagifva, att tappning af bränvin skulle ega rum å Lurstorp vid det af vt Andersson omnämnda tillfället före jul år 1889 samt den dagen för sålunda tillstädeskomne personer i sitt bageri derstädes tillhandahållit en lista till anteckning med uppgift å den myckenhet bränvin, hvar och en önskade erhålla, och sedan personerna i enlighet dermed verkställt teckning för bränvin öfver 300 liter och till sdn öfverlämnat deremot svarande penningbelopp, tillhandahållit tecknad myckenhet bränvin å Lurstorp, der det sedermera mellan köparne fördelats; men på denna edgång, som sdn berättigas aflägga i sin helhet eller till någondera delen, lemnas sdn anstånd och betänketid till andra rättegångsdagen af nästa lagtima ting i häradet, då i åklagarens närvaro sdn personligen, vid äfventyr att eljest anses hafva brustit åt eden, skall inför Häradsrätten sig infinna och, om han vill eden gå, vid vite af femton kronor försedd med sin själasörjares bevis om frejd och kristendomskunskap samt derom, att han, medhafvande protokollen i målet,

minst en månad före edgångsdagen och sedermera, så ofta han dertill uppmannats, inställt sig hos själasörjaren för undervisning om edgångs vikt och vådan af mened; hvarefter och sedan sig visat, om sdn eden går eller deråt brister, Häradsrätten vill vidare i målet sig utlåta.

v281257.b5360

No 48 Litt A

Wittnesatest

Som jag sistlidne December månad 1889 infan mig i Handlanden Ludvig Olsons Handelsbod i Hästhem för afhemtning af Bränvin ef ett derstädes verkställd såkalad tappning, men betalningen derför verkställdes af min fader innan jag kom till pladtsen. Huru bränvinstappningen tillgick vet jag ej annat än ettnbränvinsfatet det första var ställd ute på gården och det andra låg inuti ett skjulnoch så ropade de upp efter en längd eller lista när tappningen tillgick. Tappningen verkställdes af åtskiliga Personer.

Hästhem den 26 November 1890

Oskar Teodor Alexandersson (namnet ej läsbart pga inbindning i dombok, förf. anm.)

v281257.b5370

No 48 Litt B

Uppgifter å mina kostnader i målet mot Kronolänsman Herr J A Hansson

1890 Wid Wintertinget

April 3

Arvode för bevakning af målet vid Häradsrätten	Kr 5-
--	-------

Lösen för protokollet nr 78	3-
-----------------------------	----

Arvode för des lösande	" 75
------------------------	------

Wid Sommartinget

Juni d 18

för min inställelse vid Häradsrätten	5.00
--------------------------------------	------

Lösen för blifvande Dbexp	5-
---------------------------	----

Summa Kr 18=75

Wid Höstetinget

November 26

för min inställelse vid Häradsrätten	5=
--------------------------------------	----

Lösen för blifvande Dbexp	7=
---------------------------	----

Arvode för des lösande	"75
------------------------	-----

Summa Kr 31:50

v281258.b4850

Dombok vid lagtima höstetinget i Tanums härad år 1891

År 1891 den 17 November och följande dagar förrättas af undertecknad e o Notarie och t f Domare i orten, lagtima hösteting i Tanums härad på tingsstället i Hede, dervid följande häradets nämndemäm biträda:

Häradsdomaren Hans Carolusson i Ljungbytorp, Otto Karlsson i Bodal, Martin Hansson i Hästum, Ludvig Olsson i Lurstorpe, August Olsson i Grebbestad, Pål Johansson i Gården, Edvard Gustafsson i Heljeröd samt Herr Kaptenen och Rid-daren Karl Ehrling från Sannäs.

.....

1891 den n17 November

v281258.b4970

No 6

Kronolänsman J A Hansson företräder och anmäler till fullföljd det mål, som omförmäles i följande nu ingifna:

"Kongl. Maj:ts etc---**Litt F**

och är utslaget försedt med bevis af vederbörande tjensteman i Kongl. Maj:ts Nedre Justitie Revision att äfven detsamma inom behörig tid besvär icke blifvit ingifna.

Beslut

afsagdt den 30 Januari 1892

Målet uppskjutes till första rättegångsdagen af nästa lagtima i häradet då i åklagarens närvaro sdn vid äfventyr att eljest anses hafva brustit åt den honom ådömda ed, bör vid rätten sig personligen inställa; åliggande det sdn derest han vill fullfölja den honom af Kongl Hofrätten förelagda edgång, att vid vite af 15 Kr, då medhafva sin själasörjares bevis om frejd och kristendomskunskap samt derom, att han, medhafvande protokollen i målet, minst en månad före edgångsdagen och sedermera, så ofta han dertill uppmanats, inställt sig hos själasörjaren för undervisning om edgångs vigt och vådan af mened; och vill Häradsrätten, sedan sig visat, om sdn eden går eller deråt brister, nytt laglikmätigt yttrande i målet afgifva; Skolande åklagaren om detta beslut i god tid före tinget bevisligen underrätta sdn.

v281258.b4930

No 6 Litt F

Kongl. Majts och Rikets Göta Hofrätt utslag på de besvär, handlanden Ludvig Olsson i Lurstorp anført deröfver att, sedan kronolänsmannen J A Hansson vid Tanums Häradsrätt tilltalat klaganden, för det han under de två näst före den 3 April 1890 förflutna åren olofligen försålt bränvin i Lurstorp och i sin handelsbod i Hästhem, Häradsrätten, hvarest klagande fordrat ersättning för sina utgifter å målet genom utslag den 30 Januari 1891, på grund af hvad i målet förekommit och då sanningenen ej annorledes kunde utletas, i förmågo af 17 kapitlet 29 § Rättegångsbalken ålagt klaganden att, om han det förmådde, vid Gud och Hans Heliga Evangelium svära och betyga: att han icke vid de af M. Andersson omvittnade tillfällen i Januari och Februari månader år 1890 sjelf eller med hans vetskap hans hustru emot betalning till samma vittne utlemnat eller låtit utlemna bränvin till myckenhet af ett halft stop eller ett kvarter, och att han ej heller för personer i sin hemort, hvilka inställt sig i hans handelsbod å Lurstorp, tillkännagifvit eller låtit tillkännagifva, att tappning af bränvin skulle ega rum å Lurstorp vid det af vt Andersson omnämnda tillfället före jul år 1889 samt den dagen för sålunda tillstädeskomne personer i sitt bageri derstädes tillhandahållit en lista till anteckning med uppgift å den myckenhet bränvin, hvar och en önskade erhålla, och sedan personerne i enlighet dermed verkställt teckning för bränvin öfver trehundra liter och till sdn öfverlämnat deremot svarande penningbelopp, tillhandahållit tecknad myckenhet bränvin å Lurstorp, der det sedermera mellan köparne fördelats; hvarjemte Häradsrätten på denna edgång, som klaganden berättigats aflägga i dess helhet eller till någondera delen, lemnat klaganden anstånd och betänketid till numera förfluten dag, då i Hanssons närvaro klaganden personligen, vid äfventyr att eljest anses hafva brustit åt eden, skulle infinna sig inför Häradsrätten och, om han ville gå eden, vid vite af femton kronor, vara försedd med sin själasörjares bevis om fräjd och kristendomskunskap samt derom, att klaganden, medhafvande protokollen i målet, minst en månad före edgångsdagen och sedermera, så ofta han dertill uppmanats, inställa sig hos själasörjaren för underfising ocm edgångs vigt och vådan af mened; öfver hvilka besvär Hansson blifvit hörd och sig förklarat: Gifvet i Jönköping den 25 Maj 1891.

Kong. Hofrätten, som granskat handlingarna, pröfvar lagligt fastställa Häradsrättens utslag, såvitt klaganden fått sig ålagdt att med ed betyga: att han icke vid de af M. Andersson omvittnade tillfällen i Januari och Februari månader år 1890 sjelf eller med hans vetskap hans hustru emot betalning till samma vittne utlemnat eller låtit utlemna bränvin till myckenhet af ett halft stop eller ett kvarter, hvaremot Häradsrättens utslag i öfrigt i öfrigt sålunda ändras att klaganden ålägges svära och betyga, att ej heller vid det af vittnet M. Andersson angifna tillfället före jul 1889, efter det åtskilliga personer å en i klagandens bageri i Lurstorp framlagd lista tecknat sig för inköp af viss myckenhet bränvin, tillhopa ej under trehundra liter, och betalning därför till klaganden erlagts, de som sålunda å listan tecknat sig för inköp af bränvin, en hvar till mindre myckenhet än tvåhundrafemtio liter, eller någon af dem med klagandens vetskap fått ur klagandens i Lurstorp befintliga bränvinsförråd uttaga det belopp, hvarför en hvar tecknat sig; skolande klaganden efter iakttagande af de utaf Häradsrätten för beredelse till edgången lemnade föreskrifter fullgöra densamma å dag, som Häradsrätten egt att på anmälan bestämma och låta kungöra parterna.

Part, som vill söka ändring i detta utslag, har att före klockan tolf å fyratiofemte dagen här efter till Kong. Majt i Dess Justitie Revisions Expedition ingifva underdåniga besvär, hvilka, derest klaganden icke sjelf dem underskrifvit, skola vara undertecknade af författaren, hvilkens syssla eller hemvist jemväl utsättes, samt åtföljda af den klagandes lagligen utfärdade fullmagt för inlemnandet, i fall enskilt ombud dertill begagnas., Försummar den klagande något af hvad sålunda föreskrifvits, förlortar han rätt till talan emot detta utslag. Som ofvan.

På Kongl. Hofrättens vägnar

Utan stämpel

Nr 330

Utslag i besvärsmål emellan handlanden Ludvig Olsson i Lurstorp samt kronolänsman J A Hansson.

Att besvär öfver detta utslag icke blifvit inom behörig tid hit ingifna, varder i enlighet med härstädes fördt Diarium intgadt. Stockholm och Kongl. Maj:ts

Nedre Justitie Revision den 10 Aug 1891

Ex officis

A Bergendahl

Utan afgift

1892 den 29 Mars

v281259.b120

No 7

Vid upprop af det under No 6 i domboken vid sista Ting senast omförmälta målet angående Kronolm J A Hanssons åtal mot Handlanden Ludvig Olsson i Lurstorp för oloflig bränvinsförsäljning tillstädeskomma parterna personligen svd med förmälan, att han icke vill gå den honom ådömda värjemålseden.

Med anledning häraf öfverlämnar åkl målet till pröfning och yrkar ansvar å sdn för de förseelser, hvartill han, enligt hvad i målet förekommit, gjort sig förfallen.

Utslag afsagdt de 21 Maj 1892

Då sdn brustit åt honom förelagda värjemålseden, och sålunda är lagligen förvunnen, icke blott att han, såsom Bagaregesällen M Andersson från Strömstad vittnat, i Januari eller Februari månad 1890 till honom mot betalning låtit utlemna bränvin till myckenhet af ett halfstop eller ett qvarter, utan äfven att vid det af bemälde Andersson angifna tillfälle före julen 1889, efter det åtskillige personer å en i sdns bageri i Lurstorp framlagd lista tecknat sig för inköp af viss myckenhet bränvin och betalning därför till sdn erlagts, de som sålunda å listan tecknat sig för inköp af bränvin, an hvar till mindre myckenhet än 250 liter, eller någon af dem, med sdns vetskap fått ur hans i Lurstorp befintliga bränvinsförråd uttaga det belopp, hvarför en hvar tecknat sig, pröfvar med stöd af 38§ i Kongl förordn ang försäljning af bränvin m.m. den 29 Maj 1885 lagligt döma sdn att böta dels för minuthandel med bränvin 30 kronor, och dels för det sdn i December månad 1889 tillhandagått allmänheten med anskaffande af bränvin likaledes 30 kronor samt att derförutom erlagga utskänkingsafgift med 56 Kr 25 öre, af hvilka belopp 2/3 delar tillfalla åklagaren och återstående 1/3 del Lurs sockens fattigkassa.

Sdn skall till Stasverket återgälda de ersättningsbelopp, som af allmänna medel erlagts eller kunna komma att erläggas till i målet hörda vittnen.